

Karūnos
klubas

Sidabriniai
bokštai

Princesė Sofija
ir princo pokylis

Vivian French   Iliustravo Sarah Gibb

Pirmas skyrius

Tą trečiadienį mes pramigome. Keitė tebevilkéjo pižamą, o Alisa dar buvo pusnuogė, kai paskutinį kartą suskambėjo skambutis pusryčiams. Persigandusi Šarlotė išmetė šepetį plaukams.

– SIAUBAS! – tarė ji. – Ledi Albina PASIUS! Iš mūsų atims kokį milijoną karūnos taškų!

Ledi Albina – mokyklos sekretorė, per pusryčius ji paprastai

sklaidosi aplinkui. Šypsosi tik karalienės Samantos Džoj akivaizdoje, nuolat mus bara, kad nesame tobulos princesės, ir atiminėja karūnos taškus.

– Šią savaitę man jau nubraukė tris taškus, – suaimanavo Emilė. – Užmiršau atiduoti ledi Viktorijai rašinį „Kaip iškelti tobulą puotą“, o ji buvo be nuotaikos.

– Bet visos gavome po penkis taškus už nepriekaištingą mosavimą vėduokle tūptelint, – priminiau.

– TU gavai, – pataisė Keitė, tempdamasi suknelę. – Aš gavau tik du.

– Aš irgi, – atsiduso Deizė.

– Vėduoklės palauks, – nutraukė kalbas Šarlotė. – Greičiau EIME!

Mes nuskubėjome laiptais žemyn, vildamosi, kad pavyks įsmukti nepastebėtoms...

Bet prie valgyklos stovėjo ledi Albina ir segė prie lentos skelbimą. Ji rūsčiai dėbelėjo į mus, o mes atsiprašomai tūptelėjome.

– PRAŠOM atleisti, kad vėluojame, ledi Albina, – tariau.

Ledi Albina reikšmingai dirstelėjo į laikrodį.

– Jūs IŠ TIKRŲJŲ LABAI VĖLUOJATE, princese Sofija, – atkirto. – Toks elgesys nepakenčiamas! Iškart po pusryčių prašom prisista-

tyti karalienei Samantai Džoj, ir aš
nė kiek nenustebsiu, jei ji uždraus
jums eiti į princo Moriso pokylį! –
Ji garsiai sušnarpštė ir nužingsnia-
vo, užrietusi nosį.

Mes susižvelgėme.

– Kas tas princas Morisas? –
galop paklausė Emilė. – Ir kam
jam kviesti mus į pokylį?

– Nežinau, – papurtė galvą
Alisa. – Vyresnė sesuo nė karto
neminėjo princo Moriso.

– Viliuosi, kad galėsime eiti, –
atsiduso Šarlotė. – ŠIMTĄ METŲ
nebuvo pokylyje.

– Manot, karalienė Samanta
Džoj LABAI pyks ant mūsų? –
nerimavo Deizė.

– Verčiau papusryčiaukime, paskui sužinosime, – pasiūlė Keitė, ir mes nusekėme paskui ją į valgomąjį.

Be abejo, laisvų vietų buvo tik prie siaubingųjų dvynių, Daimon-

dos ir Gruelos, o kai susėdome, Daimonda LABAI iš aukšto mus nužvelgė.

– Negi nė viena nežinot, kad tobulos princesės niekur nevēluoja? – paklausė ji.

Mes nekreipėme į ją dėmesio, ir Emilė atsisuko į Gruelą.

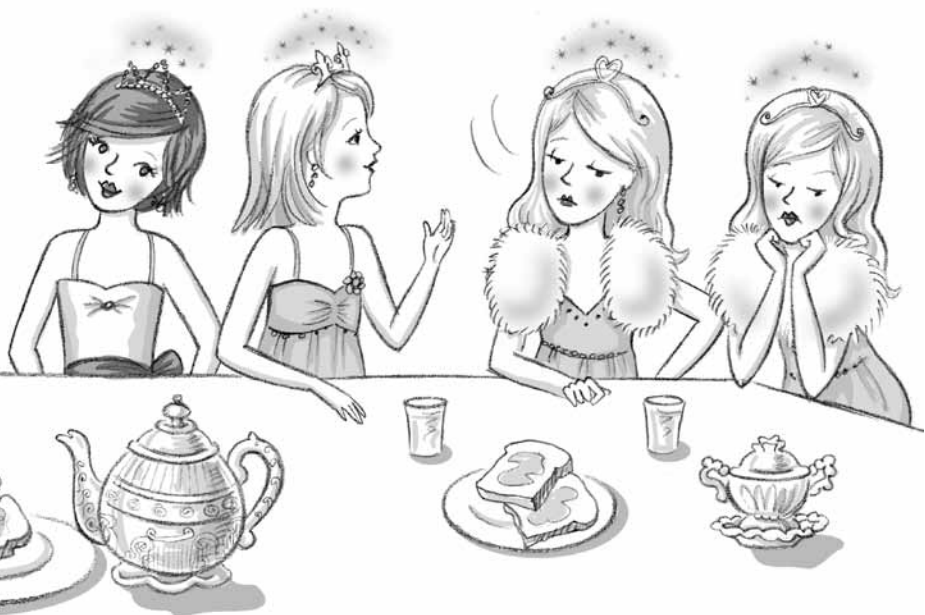

– Tu ką nors žinai apie pokylį? – paklausė ji. – Princo Moriso pokylį?

Gruela papurtė galvą, bet Daimonda purkštelėjo.

– Sena daina, – nusišaipė ji. – Sidabrinių rožių kambario gyvenotojos ir vėl dedasi žinančios daugiau už kitas!

Emilė paraudonavo ir prikando lūpą. Aš pašokau ir dėbtelėjau į Daimondą.

– Taip NESĄŽININGA! – pareiškiau. – Mums sakė ledi Albina! – Kalbėdama prisiminiau, kad ledi Albina segė skelbimą, kai ją pamatėme. Neabejojau, kad jis dėl pokylio, puoliau patikrinti... ir akis į akį susidūriau su mūsų direktore, karaliene Samanta Džoj.